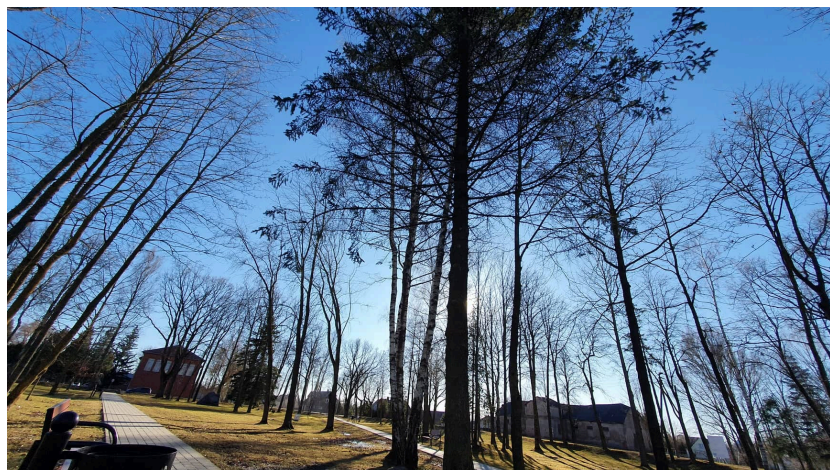

VARPELIS

LINKUVOS GIMNAZIJOS LAIKRAŠTIS | 2023 Kovas | Nr. 138 | Leidžiamas nuo 2000 m.

Gamtos renesansas

Nėra geresnio jausmo, nei sėdėti nutrintame suole ir pajauti pirmus šiltus saulės spindulėlius, glostančius nuspaustą žandą. Nors mokytoja ir liepė nesėdėti pasirėmus galvą–, **juk galva dar nekrenta**“. Mokytojai pravėrus langą, mano galvą užplūsta vis dar šaltokas, bet labai gaivus pavasario oro kvapas...

Staiga pastebime, kaip nežymiai pradeda ilgėti dienos, o naktys trumpėti. Kaip pilki debesys iš lėto užleidžia vietą giedrai. Kaip dangaus mėlynėje pulkais parskrenda paukščiai ir rytais pažadina skambia daina. Vietoj sniego ir

ir ledo pamažu dygsta žalia žolė ir žemę savo žiedais papuošia baltos snieguolės. Kaip žolytę rupšnoja kiškiai ir stirnaitės. O saulutės spinduliai kviečia šokti kartu, lakstyti lauke, po pievas, iki kol kojų su pažaliavusiais keliais nebepavilksime.

Saulė jau nebegaili savo jaukios šiltos šviesos ir staiga visas pasaulis tampa šiek tiek gražesnis. Galbūt dėl to, kad spalvos tampa ryškesnės, o gal dėl to, kad ir mes atgimstame kartu su gamta. Pavasaris-lyg metų renesansas, per kurį atbunda ir mūsų širdys, o džiaugsmas iš jų teka kaip ką tik išsiliejusios upės. Gaivus oras kviečia mus į lauką praleisti kuo daugiau laiko, vertinti ir džiaugtis vienu iš brangiausių dalykų- gamta. Mes esame jos dalis ir viena iš tų, kuri ryši su ja jaučia stipriausiai. Tikiu, kad kiekvienas iš mūsų koku nors būdu galėtų susitapatinti su gamta, pajauti kažką bendro. Dažniausiai mes spinduliuojame šilumą kaip saulė. Kartais gali prapliupti ir lietus, išgašdinti piktas griauštinis. Bet kad ir kokia ilga ir tamsi žiema bebūtų, pavasaris visada ateina.

Sveikinu visus, pagaliau sulaukusius pavasario. Tegul jis lieka mūsų viduje amžinai, tegul skleidžiasi ir pražysta kaip ir viskas už mokyklos lango... Oi, skambutis!..

Pirmoji kregždutė

„Trispalvės skrydy – mano Lietuva!“

Vasario 16-oji – tai visų jaunų žmonių, kuriančių ateitį, svajojančių, kovojančių diena. Tik tvirtai į savo gimtąją žemę įaugęs žmogus joje jausis laimingas.

Kiekvienais metais mūsų gimnazijoje rengiama Vasario 16-osios šventė. Šiais metais renginį organizavo lietuvių kalbos ir literatūros mokytoja Rasa Ašmenavičienė, neformalaus ugdymo būrelių vadovės mokytojos Nijolė Mikalajūnienė, Daiva Kacilevičienė, Vaiva Klupšienė, Alma Važgauskienė. Šventę vedė gimnazistai Eimantas Mozūras, Luka Girčytė ir Gabrielė Daknytė.

Istorijos mokytojas Laimonas Kupriūnas priminė Lietuvos istoriją ir jos kelią nepriklausomybės link. Gimnazijos direktorė D. Danielienė įteikė diplomus olimpiadų, konkursų dalyviams ir palikėjo gražios šventės.

Mokiniai Lietuvai skyrė pačius gražiausius posmus, dainavo, šoko. Gražus, jautrus ir prasmingas gimnazijos bendruomenės renginys skirtas 105 -osioms valstybės atkūrimo metinėms paminėti.

Nerilė Raudonytė, 8 klasės mokinė

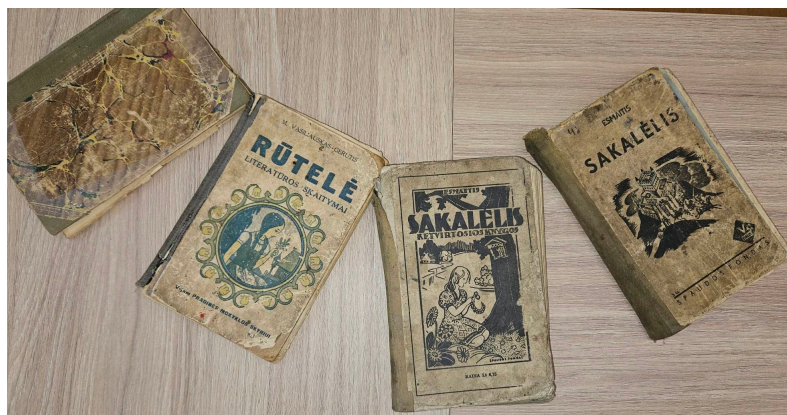

Lietuvių kalbos dienos

Valstybinės lietuvių kalbos komisijos sumanymu Lietuvių kalbos dienos kasmet rengiamos vasario 16 – kovo 11 d. nuo 2016 metų visoje Lietuvoje ir užsienyje. Jų metu vyksta daugybė renginių mokyklose, bibliotekose, muziejuose.

Pernai gimnazijoje buvo pristatyti žymiausi Linkuvos krašto kalbininkai: Kazimieras Gasparavičius, Juozas Bilevičius, Juozas Šliavas, Kazimieras Garšva, Stasys Tumėnas. Šiomet bandyta organizuoti ketureilio gimtajai kalbai konkursą, kuris, deja, nesulaukė gimnazistų dėmesio.

Šiomet muziejuje pristatoma parodėlė „Senieji lietuvių kalbos ir literatūros vadovėliai“. Žinoma, mūsų visų kelias į knygų pasaulį prasideda nuo elementoriaus. Vyresniems tai „Saulutė“, jaunesniems – „Vyturėlis“, „Šaltinėlis“... Prisimename pirmą lietuvišką knygą – M. Mažvydo „Katekizmo prasti žodžiai. Mokslas skaitymo rašto...“ (1547), kuris kartu yra ir pirmasis elementorius. Ilgą laiką pradinio mokymo vadovėliai turėjo didesnę ar mažesnę katechetinių skaitinių dalį, nes jų autoriai dažniausiai buvo dvasininkai. Vėliau į šį darbą jungėsi pasauliečiai. Ypač svarbus buvo K. R. Nezabitauskio pradžiamokslis „Naujas mokslas skaitymo dėl mažų vaikų Žemaičių ir Lietuvos“ (1824). Po numalšinto 1863 m. sukilimo uždraudus lietuvišką spaudą, reikšmingiausias buvo rašytojo A. Krikščiukaičio – Aišbės „Naujas elementorius. Vaikams dovanėlė“ (1901), laimėjęs elementorių konkursą, skelbtą V. Kudirkos redaguotame „Varpe“.

XX a. elementorius ėmė rengti pedagogai profesionalai, pasitelkdami žymiausius savo meto dailininkus. 1918 m. išleistas „Lietuvio vaiko pradžiamokslis“ pirmą kartą pagyvinamas spalvotais piešiniais (ilustravo A. Žmuidzinavičius ir kt.). Naujai sukurtos Lietuvos valstybės laikais daugiausiai leidimų sulaukė „Sakalėlis“, „Žibutė“, „Rūtelė“, „Aušrelė“, „Kelias į šviesą“ ir kt. Sovietmečiu nuo 1945 m. beveik tris dešimtmečius buvo leidžiamas, tiesa, po truputį keičiamas ir atnaujinamas elementorius „Saulutė“.

Tik 1973 m. pasirodo „Vyturėlis“, leistas atskirais sąsiuviniais A, B ir C, o pirmasis nepriklausomybę atgavusios Lietuvos elementorius buvo „Šaltinėlis“ (1992) Dabartinių pirmokėlių vadovėlių „Taip“ keis „Maži milžinai“, sudaryti pagal naujas programas.

Visais laikais lietuvių kalbos mokymui labai svarbus elementoriaus vaidmuo, jo raidoje atsispindi įvairiapusė tautos istorija ir dėmesys gimtajai lietuvių kalbai.

Muziejininkė Aldona Ašmonavičienė

Tradicijos

Pirmąjį vasario šeštadienį...

Vasario 4 dieną Linkuvos kultūros centre vyko tradicinis abiturientų susitikimas „Mes vėl kartu“. Jame susitiko mūsų gimnazijos XCIX laidos abiturientai ir praėjusiais metais gimnaziją baigę ir po Lietuvą išsibarstę mylimi absolventai, klasių auklėtojos, mokytojai. Susitikti ir pasidžiaugti taip pat buvo kviečiami ne tik mokytojai, bet ir mokinių tėvai, seneliai, draugai. Tą vakarą susirinkusieji dalinosi šiltais prisiminimais apie mokyklą, o gimnaziją baigusieji negailėjo patarimų jaunesniesiems. Linkuvos gimnazijos bendruomenė dar kartą parodė, kokios gražios šimtmetės tradicijos joje puoselėjamos. Tuo džiaugėsi ir susitikime dalyvavusieji svečiai. Į tradicinę šventę atvyko Pakruojo rajono savivaldybės meras Saulius Margis, pavaduotojas Virginijus Kacilevičius, administracijos direktorė Ilona Gelažnikienė, seimo narys Liudas Jonaitis.

Vakaro kulminacija tapo mūsų abiturientų spektaklis Petro Vaičiūno komedija „Patriotai“, kurio režisierę, auklėtoją lietuvių kalbos mokytoją Danguolę Romanovienę, nutarėme pakalbinti. Beje, auklėtoja Danguolė taip pat vaidino spektaklyje, jai teko įsikūnyti į Liubos vaidmenį.

- Mokytoja, kokie buvo susitikimo išpūdžiai? Ar vaidinimas sulaukė daug aplođismentų?
- Nors ir neteko 98-osios laidos abiturientų mokyti, bet buvo gera juos matyti ir išgirsti, kuo gyvena jie dabar ir kaip jiems sekasi. Džiaugiausi su jais kartu. Vaidinimas aplođismentų sulaukė daug ir, žinoma, labai daug gėlių.
- Ar abiturientai noriai vaidino? Kaip jie reagavo į jiems parinktą spektaklio scenarijų?
- Repetacijos sekėsi pakankamai gerai, o ir vaidinti visi norėjo. Jie jau pavasarį sakė, kad nori komedijos – juk jų ir charakteriai tokie (tragedija + komedija).
- Kodėl būtent „Patriotai“?
- „Patriotai“ gimė po idėjos statyti A. Griciaus komediją „Palanga“. Šios komedijos ieškojau visur, bet neradau, nes labai senas jos leidimas. Tada sutiktas vienas genialus scenos meistras patarė statyti P. Vaičiūno „Patriotus“.
- Ar sunku buvo ruoštis? Kas kėlė daugiausia rūpesčių?
- Rūpesčių niekada netrūksta: ar Paskutinio skambučio programą ruošti, ar tradicinę statai – jų visada yra. O ir mokytojo darbas – vien rūpestis.
- Kiek ilgai buvo ruošiamasi premjerai?
- Statyti spektaklį jau rugsėjį pradėjome, nes scenarijų paruošiau per vasaros atostogas.

Ar buvo kokių juokingų nutikimų repeticijų metu?

- Su mano auklėtiniais kiekviena diena pilna kuriozų (šypsosi).
- **Jeigu galėtumėte, ar ir kitais metais vėl statytumėte spektaklį tradiciniam susimatymui?**
- Daugiau niekada jokių tradicinių, jokių Paskutinių skambučių (šypsosi).
- **Labai ačiū, Mokytoja, už mums skirtą laiką.**

Vėjūnė Šlevaitė, 2gb klasės gimnazistė

Mokinių parlamento naujienos. Nojus

Dar praėjusių metų spalio pradžioje įvyko gimnazijos mokinių parlamento prezidento rinkimai. Prezidentu buvo išrinktas 3gb klasės mokinys Nojus Strockis. Gruodžio mėnesį Nojui buvo įteikta „Metų lyderio“ nominacija Pakruojo rajono jaunimo apdovanojimų šventėje „Jaunosios žvaigždutės 2022“.

Nojų kalbinome dar prieš naujuosius metus, bet interviu nepateko į ankstesnįjį laikraštuko numerį, todėl skubame jį publikuoti dabar ir kviečiame paskaityti.

- Kaip kilo mintis kandidatuoti į mokyklos parlamento prezidentus?

- Pradinėse klasėse, tiksliau 4 klasėje, kai tapau garbės pradinuku parlamente... Tapti gimnazijos mokinių parlamento prezidentu buvo mano tikslas. Ši pozicija tapo pasiekiamą, kai supratau, kad turiu pakankamai patirties mokinių parlamente, taip pat kompetencijų, įgautų tiek darbuojantis mokinių parlamente, tiek būnant LMS Pakruojo padalinio pirmininku.

- Ar tikėjai, jog gali užimti tokias pareigas? Juk tam reikia pasiryžimo, drąsos ir atsakingumo.

- Tikriausiai apie tai nebūčiau net galvojęs, jei nebūčiau sulaukęs palaikymo iš buvusios gimnazijos parlamento prezidentės Gabrielės, kuri tikrąja ta žodžio prasme mane stūmė į priekį, skatino bandyti. Ypač per jos paskutiniuosius vadovavimo metus, kai visi dar buvo neatsigavę nuo karantino ir neveiklumo. Kartu bandėme atgaivinti gimnazijos tradicijas, sugrąžinti efektyvią parlamento veiklą. „Filmų naktis“, įvykusi dar pavasarį, akivaizdžiai parodė kad mokinių parlamentas pradeda atsigaivinti. Ši mintis smarkiai pastūmėjo į priekį, o noras pilnai atgaivinti mokinių parlamento veiklas toliau motyvuoja nesustoti ir eiti pirmyn.

- Kokių tikslų ir lūkesčių turėjai kandidatuodamas į mokyklos mokinių parlamento prezidento postą?

- Į mokyklos mokinių parlamento prezidento postą kandidatavau norėdamas toliau tobulinti savo asmenines kompetencijas ir užtikrinti nuoseklią parlamento veiklą. Žinau, kaip mokinių savivaldos veikia kitose mokyklose, taip pat turiu puikią komandą, su kuria norisi toliau dirbti.

- Kokie buvo pirmi išpūdžiai, kai sužinojai, kad laimėjai rinkimus?

- Tik sužinojus rezultatą - (saku nuoširdžiai) - šokas ir džiaugsmas. Prieš rinkimus buvau apsvaustęs tiek laimėjimo, tiek pralaimėjimo galimybe, tad iš anksto buvau jau pasiruošęs. Laimėjimas buvo paskata veikti toliau su motyvacija ir dideliu ryžtu.

- Ar sulaukei daug paskatinimo ir palaikymo iš aplinkinių?

- Tiesą sakant, net nesitikėjau tokio didžiulio palaikymo iš aplinkinių. Didžiulį palaikymą patyriau iš savo klasės draugų. Tai labai vertinu. Malonių žodžių nepagailėjo ir mokytojų bendruomenė bei administracija. Tikrai malonu, kad jiems rūpi mokiniai ir gimnazijos mokinių atstovai. Ačiū visiems!

-Girdėjome, kad priklausai LMS. Galbūt galėtum apie tai papasakoti plačiau?

Lietuvos moksleivių sąjunga (toliau – LMS) pelno nesiekianti organizacija, vienintelė Lietuvoje atstovaujanti visų mokinių nuomones. LMS Pakruojo padalinys įsikūrė 2021m. gruodžio 30d. Tą dieną ir tapau padalinio pirmininku. Startas buvo sunkokas, bet stengiamės kuo greičiau ir efektyviau įsitraukti į veiklas. Dabar galiu pasididžiūdama sakyti, kad jau dirbame visu pajėgumu, nes turime stiprią 20-ies savanorių komandą ir labai stengiamės dėl mokinių gerovės.

- Kokie bus (ar jau buvo) tavo pirmieji žingsniai, mokyklos ir mokinių gerovei?

- Pirmą, norėjau išgirsti mokinius ir realias jų problemas. Pačioje kadencijos pradžioje atlikome apklausą, kurioje išskyrėme mokykloje vyraujančias problemas. Paskui jas aptarėme parlamente, kalbėjomės ir su gimnazijos administracija, stengiamės rasti visiems tinkamą sprendimą. Taip pat organizavome ir „Helovino naktį“, tolerancijos dienos minėjimą, planuose yra ir gerumo akcija, bendradarbiavimas su Linkuvos socialinės globos namais. Savivaldos dienos proga gimnazijos parlamento nariai dalyvavo Pakruojo rajono savivaldybėje organizuojamose veiklose. Bendravome su rajono meru, savivaldybės darbuotojais, buvome supažindinti su savivaldybės veikimo pagrindais. Kovo mėnesį bus savivaldybių ir merų rinkimai...

- Sėkmės, Nojau!

Miglė Jašinskaitė, 2ga klasės gimnazistė

Mažais žingsneliais į mokslo ir žinių šalį

Mokykloje pirmokams buvo surengta labai linksma ir šventiška diena. Visi mokėsi be vadovėlių ir sąsiuvinų, nes minėjo savo Šimtadienį. Dar neseniai šie vaikai ėjo į darželį, žaidė namuose, bet jau 100 dienų, kaip ateina į mokyklą, drąsiai žengia mokslo ir žinių šalies takais.

Įsimintinoje šventėje pirmokėliai atliko įvairias užduotis, žaidė žaidimus, dėliojo saldinių mozaikas, piešė, skaičiavo, rašė, šoko. Lentoje prisegtas savo „ašarėlės“ pavertė šypsenėlėmis, bet prieš tai reikėjo atspėti, kurio gi klasės draugo viena ar kita ta „ašarėlė“.

Džiaugiuosi, kad didėja visų mūsų sąmoningumas ir vis labiau galvojame apie gamtą. Aptarę, kaip balionai teršia aplinką, savo svajonių nepaleidome kartu su jais kieme. Užteko vieno vienintelio, į kurį sutalpinome savo svajones ir jis saugiai ir smagiai susprogo klasėje, suteikdamas daug džiaugsmo. O kokia gi šventė be skanumynų, kuriais pasirūpino tėveliai! Savo šimtadienio žvakutes uždegėme ne ant torto, o puikioje spalvingoje vaisių ir daržovių lėkštėje, nes visi pirmokai jau gerai žino, ką reikia valgyti, kad būtum sveikas. Tvarumas, valgymo sąmoningumas ir visi kiti svarbūs dalykai mažais žingsneliais ateina kartu į mūsų visų gyvenimus. Tad labai tikiuosi, kad sėkmė, empatija ir nuoširdus darbas lydės mano pirmokėlius ir toliau keliaujant mokslo ir žinių takais. Sėkmės!

Pirmokų mokytoja Ligita

Ar jau buvote sensoriniame kambaryje?

Apsilankiusios gimnazijoje naujai įrengtame sensoriniame kambaryje, buvome maloniai nustebintos jo erdvėmis, įranga, skirtomis mokinių atsipalaidavimui, nusiramimui, bendravimui, taip pat vaikams su specialiais poreikiais, perdėtai akyviems, turintiems susilpnėjusią klausą ar regėjimą, autistams.

Pakalbinome gimnazijos visuomenės sveikatos specialistę Dangutę Mockūnienę.

- **Prisistatykite.**

- Esu Dangutė Mockūnienė, pagal išsilavinimą esu bendrosios praktikos slaugytoja ir jau vienuoliktus metus dirbu visuomenės sveikatos specialiste gimnazijoje. Mano darbovietė Pakruojo visuomenės sveikatos biuras.

- **Kas Jus paskatino pasirinkti tokią karjerą?**

- Darbas su vaikais mane visada žavėjo. Dar vaikystėje, pamenu, mano žaidimai būdavo susieti su vaikais, kuriuos mėgdavau mokyti arba gydyti, todėl ir pasirinkau šią profesiją.

- **Kuo šis darbas Jums patrauklus? Koks sunkiausias sveikatos specialistės darbo aspektas?**

- Šis darbas man patinka. Džiaugiuosi galėdama kažkam padėti, patarti ar suteikti pirmąją pagalbą. Skleidžiu savo turimas žinias, padedu mokiniams susivokti, kad sveika gyven-sena, sveika mityba ir fizinis aktyvumas gali išgelbėti nuo daugelio ligų. O sunkiausia būna tada, kai mokiniai

ignoruoja ir visiškai nenori klausyti mano siūlomų patarimų ir rekomendacijų.

- Su kokiais iššūkiais tenka darbe susidurti?

- Didžiausi iššūkiai būna bendraujant su paaugliais, kurie viską žino ir į mano perspėjimus ir rekomendacijas žiūri skeptiškai, sunku būna įtikinti, kad įgūdžiai formuojasi nuo vaikystės, kad sveikata priklauso tik pačiam žmogui. Kaip ją saugosime, tokią ir turėsime.

- Ar kartais Jūsų neužklumpa blogos mintys? Gal norisi pailsėti nuo darbo?

- Į darbą ateinu visada geros nuotaikos ir norėčiau, kad ir mokiniai į mokyklą ateitų gerai nusiteikę, pailsėję, papusryčiaavę. Šį darbą dirbu su malonumu, visada stengiuosi išklausti į mane besikreipiančius ir jiems padėti, nesvarbu, ar tai būtų trauma, ar tik reikalingi patarimai. Labai dažnai mokiniui reikalingas tik pokalbis. Bet kartais ir man pasidaro liūdna, kad ne tik vaikų, bet ir jų tėvelių požiūris į sveikatą yra nepakankamas.

- Girdėjome, kad modernizuotas Jūsų darbo kabinetas. Papasakokite apie tai daugiau.

- Sensorinio kabineto atsiradimas gimnazijoje yra susietas su projektu „Sveikatos paslaugų gerinimas Pakruojo ir Šilalės rajonų savivaldybių ugdymo įstaigose“ pagal 2014-2021 metų Europos ekonominės erdvės ir Norvegijos finansinio mechanizmo programą „Sveikata“. Projektu siekiama pagerinti ikimokyklinio ir mokyklinio ugdymo įstaigų sveikatos kabinetuose teikiamas paslaugas vaikams, taip užtikrinant vaikų irjaunimo gerovę.

- Ar sunku buvo įgyvendinti šį projektą?

- 2022 metų pavasarį įvyko pasitarimas, kuriame gimnazijos direktorė Daiva Danielienė ir Pakruojo VSB direktorė Laisvida Badauskienė, bei šio projekto administratorė Lina Mikolaitytė svarstė, kur būtų galima įrengti sensorinį kabinetą. Geranoriškas gimnazijos direktorės sprendimas buvo puikus – surasti du šalia esantys kabinetai, kurie tiko sveikatos specialistės darbo kabinetui ir erdviam sensoriniam kabinetui. Rugsėjo – spalio mėnesiais šio projekto lėšomis buvo sumontuoti nauji baldai, gautos priemonės (knygos, žaidimai, užduočių, spalvinimo knygelės)

- Kuo šis sensorinis kabinetas naudingas vaikams?

- Tai lyg naujas, intensyvus pasaulis, kuriame visi pojūčiai: rega, klausa, jutimas) yra mankštinami vienu metu.

Visi sensorinio kambario įrenginiai skatina tyrinėti, atitrūkti nuo aplinkos. Tai vieta, skirta atsipalaidavimui, nusiramimui, bendravimui, kai vaikui sunku prisitaikyti prie naujų iššūkių, susikaupti ar gerai pradėti dieną. Kambarėje galima ir nieko neveikti, tiesiog atsigulti ant šviečiančio čiužinio ar stebėti spalvas keičiančią burbulų sienelę.

-Ar šiame kambaryje gali lankytis visi vaikai?

- Kambarys skirtas ne tik atsipalaidavimui, bet ir vaikams su specialiais poreikiais, perdėtai aktyviems, autistams, turintiems klausos ar regos sutrikimų. Sensoriniame kabinete vyksta pamokėlės, pokalbiai, įvairūs mokymai. Lankymasis sensoriniame kambaryje turi būti tikslingas, visos priemonės skirtos ugdytinių sveikatos paslaugų, ypač emocinės sveikatos gerinimui. Tokia aplinka didina asmens sąmoningumą bei dėmesio koncentraciją, gerina atmintį, pažinimą ir kalbą, sustiprina laimės jausmą, mažina agresiją, nerimą.

- Dėkojame už pokalbį.

1 g klasės gimnazistės Smiltė Balčiūnaitė ir Iveta Budrytė